

sikkert Grund for den højtærede Minister til at tage under Overvejelse, om det ikke var paa Tide at faa Reglerne for Telegrambesørgelsen forandret. Befolkningen kan ikke være tjent med, at Telegrammer paa en Afstand fra København til Aarhus kan være ca. 3 Døgn undervejs, inden de kommer Adressaten i Hænde.

Slengerik: Jeg hører jo til de Medlemmer, der ikke alt for ofte tager Ordet her i Salen, og jeg tror, jeg kan sige, at naar jeg tager Ordet, er det, fordi jeg har noget, jeg gerne vil have sagt. Det har jeg ogsaa ved denne Lejlighed.

Der er blevet talt meget i den senere Tid om Sparsommelighed. Ikke alt det, der er blevet sagt, er lige godt, men en hel Del af det har alligevel været saa godt, at vi kan have nødig at lytte til det. Jeg tror imidlertid ikke, det vil være tilstrækkeligt for Opnaaelsen af det Formaal, vi agter at naa, om vi her i Rigsdagen er sparsommelige med Hensyn til Statshusholdningen. Det vilde selvfølgelig være godt og rigtigt; men jeg tror, vi er nødt til tillige at gøre, hvad vi kan, for at henlede hele Befolkningens Opmærksomhed paa Nødvendigheden af at være sparsommelig. Statsregnskabet balancerer med over 350 Mill. Kr., og det er jo ikke saa lidt, der kan spares paa et saadant Regnskab, naar man vil spare — jeg taler ikke her om at spare paa Skillingen og lade Daleren springe. Men hele Befolkningens Omsætning, Indtægt og Udgift, balancerer jo med et langt større Beløb. Jeg kan ikke sige med nogen Bestemthed, hvor stort eller hvor lille dette Beløb er, men jeg antager, at Befolkningens Indtægter og Udgifter maa balancere med et Beløb paa op imod et Par Tusind Millioner Kroner, altsaa et Par Milliarder. Jeg tror ikke, jeg tager meget fejl heri. Her er der et Omraade, paa hvilket der kan spares, og det er vel nok en af de store Fejl, en af Grundene til, at vi har det, som vi har det, at man ikke under Krigsaarenes Højkonjunkturer, hvor de mange Penge tjentes, i Tide tog i Betragtning, at der kunde komme en daarligere Tid bagefter, hvor det vilde være nødvendigt at have konsolideret sig, at have sparet Penge op, som kunde bruges, naar de daarlige Aar kom. Jeg ved godt, der var en Mængde Mennesker, der mente, at naar først Krigen var forbi, vilde Forholdene blive særlig gode. Men det viste sig jo, at dette ikke blev Tilfældet, og det havde været heldigt, om man havde forberedt sig derpaa i noget højere Grad, end Tilfældet er. Men

kunde vi faa det ført igennem, at Sparsommelighed virkelig vandt Indpas ude i Befolkningen, vilde meget være naaet. Det blev sagt i Gaar og gentaget af flere Talere, at naar Bonden har Penge, har vi alle Penge. Ja, det kan være, men jeg tør dog ikke indestaa for, at det er rigtigt. Derimod er jeg ganske overbevist om, at naar Skatteyderne i Danmark har Penge, har Staten Penge, eller den ved i alt Fald, hvor den kan henvende sig og faa Penge. Derfor tror jeg, det vilde være godt for vor Stathusholdning, om en bedre Økonomi var gennemført ude i Befolkningen end den, som har hersket i de senere Aar, i de Aar, hvor der dog var Penge nok, og hvor der blev øst rigeligt ud, uden at der blev taget Hensyn til, at der kunde komme daarlige Tider bagefter.

Dernæst vil jeg henlede Opmærksomheden paa den Maade, paa hvilken vor Finanslov bliver til. Jeg er ikke sikker paa, at denne Maade er den, der bedst garanterer os Sparsommelighed i Statshusholdningen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar Finansloven i Henhold til Grundloven skal indeholde et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter i det følgende Aar, bør dette Overslag lægges saa godt og saa nøjagtigt og saa nær op til den Virkelighed, der indtræffer, som paa nogen Maade muligt. Det tror jeg ikke sker, og jeg tror simpelt hen ikke, det kan ske for Tiden efter den Maade, paa hvilken Finanslovforslaget bliver til. Jeg har jo desværre for Samfundet ikke været Minister, saa jeg kan ikke bestemt sige, paa hvilken Maade et Finanslovforslag bliver til ovre i den røde Bygning. Jeg har den Opfattelse, at man ikke en Gang, selv om man der udfører et meget samvittighedsfuldt Arbejde, er i Stand til at forberede det Finanslovforslag, som skal forelægges her i Rigsdagen, saa godt, at man kan sige, at her findes et virkeligt Overslag over Statens Indtægter og Udgifter. Jeg har hørt noget om, at naar man lægger Budgettet ovre i den røde Bygning, bruger man i ret høj Grad det foregaaende Aars Statsregnskab for deraf at se, hvorledes Udgifterne til de og de Ting var det foregaaende Aar, og saa sættes Udgiftposterne for det følgende Aar nogenlunde i Forhold dertil. Jeg tror imidlertid, at Finanslovforslaget indeholder saa mange forskellige Poster, gamle og nye, at man ikke er i Stand til i den røde Bygning at gøre dette Forarbejde tilstrækkeligt godt, og det er ogsaa en sikker Sag, at vi her i Rigsdagen alle er paa det rene med, at dette Arbejde ikke er gjort saadan, at vi uden videre kan tage Finanslovforslaget og gøre